

Kuuskkala 12/III 99.

Heikku rakas!

Kiitos luomistasi!
Kun arvioin, että sinulla olisi
vielä jokuunlaisia hyömyksiä
minulle.

Valitettavasti ei minulla
ole selvää tietoa siitä, mikä on
Jumalan tahto sinua asiassa,
josta kirjessasi puhuit. Omasta
sydämessäni tunnien Jumalan
lakow näin: älä saata toiselle
ikäryyksiä, joita et itellesikään
toivo; ushda ja anna anteeksi
vähkeä olet saanut kärsivä un-

saitsemattomia suruja. Omatur-
to saa olla lofukkinen rakka-
sijana. Ja riippunhan se siitä;
kin millaisilla lupauksilla olet
itseä sitonut. - - - -

No, niin, meillähän on - kuten
itsekin tiedät - niin kovin erilai-
set käsitykset Jumalasta. - -

Pääsimätöin käyttökseen
ei ole ollut omiaan ylläpitä-
mään toivoo. Päin vastoin olen
tullut siihen vakuutukseen,
että ei ole koskaan mitään rahas-
tamia. - - - - muutoin et olisi voi-
nut. . . .

Sen käsityksen mukaan tarvitset
tietää josko Linna vieläkin ras-
kahan. - Jos niinkuin olisi, niin
eihän se sido Linna. - - - - var-
paasti voit mennä naimisiin sen
kanssa, jota "leumit". - Leumit
Lan vaar on ollut varma leumasi

kerätyksestä.

Minun vähäpätöisen käsitykseni mukaan on turhan tuhota elämänsä sellaisella kahden muistolla, joka ei ole saanut vastinetta...

Järkevintä on antaa avioelämän velvollisuuksiin, joista toivottavasti löytyä viihtelykseni, jos nim. joku kunnoin mies tulisi rehellisen, totisen rakkauteensa tarjoamaan...

Mielelläni tahtoisin tietää mikä sai Sinut mo. mössin hyönteiseksi tekemään mulle.

Pyhäperäisen ter.
vehdy

Maijatta.

Terveisin kotiräkellesi.

Jos kirjoitat minulle voitthan lähettää kirjesi saavassa tärinä. Siis ei muuta osvitetta kuin: Kuokkalan asema.